

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица у Републици Српској

Користећи се овлаштењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем је високи представник овлаштен да “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног говора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на члан I:1 поменутог Анекса 10, који се

експлицитно односи на промовисање поштивања људских права и повратка избјеглица и расељених лица;

С обзиром на важност коју Савјет за мировну имплементацију придаје убрзању повратка избјеглица и обезбјеђењу потпуне и недискриминирајуће provedбе имовинских закона у Босни и Херцеговини;

С обзиром и на Декларацију Савјета за мировну имплементацију објављену 24. маја 2000. године, којом се наглашава потреба усклађивања имовинских закона у оба ентитета уз снажну подршку ОХР-а, ОСЦЕ-а, УНХЦР-а и УНМИБХ-а како би се обезбједило поштивање и схватање индивидуалних права на повратак и успостављање владавине закона;

Свјестан чињенице да би постојање различитих правних система у два ентитета и различито поступање са грађанима Босне и Херцеговине, како је већ утврдио Дом за људска права у одлукама које се односе на provedбу одлука ЦРПЦ-а, могло резултовати дискриминацијом међу грађанима и кршењем Европске конвенције о људским правима и основним слободама, која је саставни дио Устава Босне и Херцеговине;

Констатујући да Закон о provedби одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (Службени гласник Републике Српске, бр. 31/99, 39/00 и 65/01) треба измијенити и допунити да би се обезбједила већа усклађеност имовинских закона у Босни и Херцеговини;

Узимајући у обзир све наведено, Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица у Републици Српској

Закон садржан у овој Одлуци и који представља саставни дио

Одлуке ступа на снагу у складу са чланом 7. Закона на привременој основи, док га Парламент Републике Српске не усвоји у редовној процедури без измјена и допуна и без икаквих других услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и без одлагања се објављује у Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 15. мај 2003. године

Педи Ешдаун

Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ ОДЛУКА КОМИСИЈЕ ЗА ИМОВИНСКЕ ЗАХТЈЕВЕ РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА И ИЗБЈЕГЛИЦА

Члан 1

У члану 4. став 3. Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (Службени гласник Републике Српске, бр. 31/99, 39/00 и 65/01) ријеч “диспозитиву” мијења се у ријеч “преамбули”.

Члан 2

У члану 7. додају се нови ставови 7. и 8. који гласе:

“У случају када лице има правни интерес на предметну имовину или стан који је стечен након датума наведеног у диспозитиву одлуке Комисије, и када може презентовати важећи уговор о замјени или преносу права, надлежни орган управе ће, у складу са одредбама Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске, бр. 13/02) којима се рјешавају претходна питања, прекинути поступак и упутити странке да покрену поступак пред надлежним судом у циљу одлучивања о наводима.

Изузетно, у случају када особа има правни интерес на предметну имовину или стан који је стечен након датума наведеног у диспозитиву одлуке Комисије, и када је надлежни орган управе донио закључак о дозволи извршења прије ступања на снагу овог Закона, а који још није извршен, надлежни орган управе ће по службеној дужности обуставити поступак извршења до доношења правоснажне судске одлуке уколико заинтересована страна пружи доказ о покретању поступка пред надлежним судом и презентује важећи уговор о замјени или преносу права.”

Члан 3

У члану 10. став 1. додаје се текст који гласи:

“Правилност одлуке Комисије може се преиспитивати само у поступку поновног разматрања из члана 11. овог Закона.”

Став 2. овог члана брише се.

Члан 4

У члану 12. став 1. ријечи “према ставу 2. члана 10. овог Закона” бришу се.

Члан 5

Члан 12а. брише се.

Члан 6

У члану 13. став 2. додаје се текст који гласи:

“У случају гдје се једна од прометованих непокретности налази на територији неке од држава насталих од бивше СФРЈ, терет доказивања је на странки која тврди да пренос права на некретности није извршен на добровољан начин и у складу са законом, у циљу успостављања стања прије извршеног преноса права”.

Члан 7

Овај закон ступа на снагу осам дана након објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".